

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 574. Quænam & qui interdicto generaliter lato comprehendantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

collationem suspensio factam irritam ipso jure, ut verius sentire videntur Arg. c. bona memoria de aere & qualu. Gl. ibid. v. suspensio. Garc. de benef. L. 7. c. 14. à n. 1. pluribus rotæ decisionibus hanc sententiam comprobans. Bonac. Tom. 1. d. 3. de susp. p. 2. n. 13. Castrop. l. c. n. 3. Lessi. Paris. Navar. & alii contra Abb. in c. vel non est de temp. Ord. n. 4. Suar. d. 26. S. 3. n. 8. Hurt. de susp. diff. 4. num. 8. Laym. l. c. n. 4. negantes esse irritam, sed venire irritandam. Item suspensio ab officio Sacramenta ministrans & officia divina solemniter in choro exercens non lucratur fructus & distributiones correspondentes istis exercitiis & officiis, ut Covar. 4. Decret. p. 2. c. 6. §. 8. n. 7. in fine. Rebuff. praxi benef. tit. de Simon. in resignat. num. 15. Vivald. Candelab. Sacram. p. 2. in mater. de susp. num. 171. contrarium tamen, nempe dictos fructus correspondentes officio iniquè exercito lucrati & retineri posse à suspensio, tenentibus Avil. 3. p. de cens. d. 2. au. 1. concl. 6. Sanch. L. 3. de mat. d. 51. num. 12. Castrop. l. c. n. 7. eò quòd pœnæ extendendæ non sint sine manifesto textu juris, nullibi autem habeatur suspensum exercentem officium, à quo suspensio est, privari ipso jure fructibus correspondentibus tali officio. Item suspensio absolutè ab officio privati voce in Capitulo, eò quòd habere vocem in Capitulo sit usus & exercitium officii Ecclesiastici, Gl. in c. Cum dilectus de consuetud. v. à suspensio. Abb. ibid. num. 20. Felin. in c. Apostolica de except. Sayr. vbes. L. 4. c. 5. n. 2. contrarium sentiente ex opposita ratione Castrop. l. c. n. 9. Item suspensio ab actibus jurisdictionis invalidè absolvit sacramentaliter, nisi propter suspensionem occultam error sit communis, in quo casu Ecclesia supplet jurisdictionem, Arg. c. Infamis 3. q. 8. Cæteri verò actus Ordinis à suspensio exerciti, etsi sint illiciti, sunt tamen validi, c. Cum dilectus de consuetud. c. Cum inter. de elect. de effectibus suspensionis à beneficio pleraque dicta hinc inde in antecedentibus; plura vide apud Castrop. l. c. §. 2. per rot. uti & §§. sequentibus.

Quæst. 572. Quibus modis tollatur suspensio?

R Esp. tribus, primò: Si imposta suspensio ad tempus vel sub conditione, illo elapso vel illà impletà, per se ipsum absque alia superioris absolutione, Nav. l. c. n. 161. cum communi. Secundò: suspensio, quæ est censura propriè dicta, propter contumaciam inflicta tollitur absolutione, sed non nisi cessante contumacià. Laym. l. c. cap. 4. Tertio: relaxatione seu dispensatione, si ea lata ut pura pœna ob peccatum præteritum sive in perpetuum, sive ad certum tempus, & illo necdum elapso. Reiffenst. h. t. n. 177. cum Laym. l. c.

Quæst. 573. Quid & quotuplex sit interdictum?

I. **R** Esp. ad Primum: in sensu canonico & præsentis Rubricæ acceptum definitur solet, quòd sit censura Ecclesiastica, quæ omnium divinorum officiorum, Sacramentorumque quorundam & sepulturæ Ecclesiasticæ participatio prohibetur, Suar. de cens. d. 32. S. 1. n. 2. Laym. L. 1. tr. 5. p. 4. c. 1. n. 1. defumitur à Covar. in c. alma. p. 2. §. 1. n. 3. Nav. c. 27. n. 162. Sylv. v. interdictum. 1. n. 2. ex c. non est de spons. & mat. & c. quod in te. de pœnie. & remiss. Differt ab aliis censuris, non quòd Sacramentis, Ecclesiasticis divinisque officiis & sepulturæ Ecclesiasticæ priver, quatenus ea sunt quædam cum aliis communicatio, ut excommunicatio,

neque quatenus sunt functiones quædam Ecclesiasticæ potestatis, ut suspensio, sed quatenus participationis per assistentiam & præsentiam rerum spiritualium rationem habent, Pirh. h. t. n. 215. Et licet affinis sit cessationi à divinis, ab ea tamen quoque differt, quòd cessatio à divinis oritur ex mandato Ecclesiastico, quo Clerici in aliquo loco cessare jubentur ab officiis divinis in signum maximi justique doloris & tristitiæ, conceptæ ob gravissimam injuriam sibi & honori divino illatam, ut Suar. d. 39. S. 1. n. 3. Nav. l. c. n. 188. Laym. l. c. c. 6. n. 1. ex c. Quamvis de off. Ordinar. in 6. adeoque non sit censura, ut interdictum. Item quòd cessatio hæc nunquam à jure, sed semper ab homine, nullique determinatè personæ imponatur, quòd violans temerariè hanc cessationem, etsi peccet, nullam incurrat irregularitatem, quòd sepultura seu depositio cadaveris cujuscunque fidelis etiam laici in loco sacro sine officio funebri tempore cessationis à divinis concessa sit, quorum omnium contrarium est in interdicto, Suar. l. c. n. 13. Laym. n. 4. Pirh. h. t. n. 262.

2. **R** Esp. ad Secundum: aliud est locale, quòd directè fertur in locum, quatenus prohibentur in eo fieri & audiri missæ, divina officia, sepulturæ Ecclesiasticæ, quòdque indirectè tantum afficit personas, dum sunt in eo loco interdicto; Unde hæc possunt alibi interesse divinis, Sacramenta recipere, sepeliri in loco sacro, Arg. c. Si sententia de Sent. excomm. in 6. Estque hoc interdictum locale, aliud generale, nimirum dum interdicatur locus varia sub se loca complectens, v. g. regnum, provincia, civitas; aliud particulare, quo interdicatur Ecclesia aliqua particularis. Aliud est interdictum personale, quòd immediatè & directè fertur in personam, quo ea arcetur à participatione aliquorum Sacramentorum, officiorum, sepulturæ in quocunque loco, quòdque interdictum sequitur personam, quocunque ierit, Arg. cit. c. sententia, ubi etiam, quòd, si populus alicujus terræ interdicatur, singulares personæ interdicti censentur, quòd interdictum, uti & locale, duplex est, generale vel particulare, prout nimirum vel totus populus alicujus districtus, civitatis &c. tota civitas, integra universitas, collegium vel una tantum aut plures personæ interdicuntur. Aliud est interdictum mixtum, quòd includit locale & personale, quo nimirum locus & personæ illius interdicuntur.

Quæst. 574. Quenam & qui interdicto generaliter lato comprehenduntur?

I. **R** Esp. primò: Loquendo de interdicto personali, si aliud expressum non sit, interdicto generaliter Clero non censetur interdictus reliquus populus, & è contra interdicto populo non censetur interdictus Clerus. cit. c. si sententia. Secundò: interdicto generaliter Clero non comprehenduntur religiosi utriusque sexus; etsi enim in materia favorabili nomine Cleri veniant religiosi sexus utriusque, non tamen in materia odiosa. ut dici solet L. 3. ut. de vita & honest. Cler. Tertio: interdicto generali Cleri non comprehenduntur Episcopi, nisi in eo exprimantur, juxta c. Periculosum de Sent. excomm. in 6. nec Prælati Ecclesiastici, aut etiam Canonici Cathedrales, sed soli inferiores sæculares, quia hi soli veniunt in materia odiosa. Quarto: per interdictum generale vel Cleri interdictæ non censentur Ecclesiæ vel loca sacra illius loci, unde et si in iis divina celebrari & singulares personæ interdictæ

dictæ ea audire nequeant, alii tamen non interdicti, V. G. peregrini, in iis celebrare & divina audire valeant, Nav. c. 27. n. 167. Castrop. tr. 29. d. 5. p. 2. §. 2. n. 11. Reiffenst. h. t. num. 189. cum Gl. in cit. c. si sententia, v. in Clerum.

2. Resp. secundò: De interdicto locali primò interdicta civitate, castro aut villâ censentur quoque interdicta eorum suburbia & continentia ædificia, ne cæteroquin sententia suspensionis vilipendatur, si possent in dictis suburbis divina celebrari, & sic incolæ facili labore illuc concurrentes vim interdicti effugere. c. si civitas de sent. excom. in 6. Secundò: si Ecclesia interdicta nec in ejus capella, nec in ejus cæmeterio ei contigua quis sepeliri potest; secus, si contigua non sint, cit. c. si Civitas. Porò contigua dicuntur, quorum extrema se invicem contingunt, sive quando inter parietem Ecclesiæ & capellam vel cæmeterium nihil mediat, Barb. in c. si Civitas. Pirh. h. t. n. 225. Reiffenst. h. t. num. 191. Tertiò: si interdicta tota civitas omnia loca continentia & non contigua, tantùm, si verò una Ecclesia sit interdicta, loca tantùm contigua censentur Interdicta, interdicto verò cæmeterio non censentur interdicta Ecclesiæ, c. unic. de Consecrat. Eccles. in 6. Quartò: Interdicta civitate vel diœcesi censentur etiam Interdicta Ecclesia Cathedralis ibi existens. Suar. d. 32. S. 2. n. 21. Castrop. l. c. §. 1. num. 3. & 4. contra Covar. in c. alma, p. 2. §. 1. n. 4. Arg. c. si civitas, & ex ea ratione, ne aliàs eluderetur tale Interdictum talis civitatis celebrando nimirum & audiendo Divina in Cathedrali.

Quæst. 575. Ad Interdictum locale servandum quinam teneantur?

Resp. Sub obligatione gravi ad Interdictum tam generale quàm particulare tenentur omnes tam incolæ quàm extranei, tam regulares quàm seculares, tam exempti quàm non exempti, nisi specialiter super hoc muniti privilegio, ut habet communis & certa per textum expressum. c. Auctoritate, de privileg. in 6. & c. licet eod. ex ea ratione, quòd per Interdictum locale privatio divinorum officiorum affixa sit loco respectu cujusvis personæ. Circa quod notandum quoque, quòd, qui causam dederunt interdicto locali, non tantùm in loco interdicto, sed etiam in quovis loco alio prohibeantur celebrare & audire divina, Sylv. V. Interdictum 2. n. 7. Suar. de cens. d. 37. S. 1. n. 15. Barb. in c. si sententia, de sent. excom. in 6. n. 3. Ubi illis tantùm incolis loci interdicti conceditur audire divina in alio loco non interdicto, qui causam interdicti non dederunt.

Quæst. 576. Quinam sint effectus Interdicti & qualiter singuli intelligendi?

Resp. Esse eorum tres, qui in ipsa Interdicti definitione exprimuntur, quorum primus est administratio quorundam Sacramentorum, qualis tamen non est Baptismus, hic enim non tantùm parvulis, sed & adultis tempore interdicti licitè administratur propter moræ periculum, c. Quoniam, h. t. in 6. Idem est de Sacramento confirmationis, quæ etiam adultis tempore interdicti localis & personalis generaliter lati cum consueta solemnitate dari potest; unde & Christma in Cæna Domini confici potest, juxta expressum textum. cit. c. quoniam, quamvis specialiter interdictis, sicut & iis, qui generali interdicto causam dederunt, Sacramentum confirmationis dari non possit. Suar. d. 32. S. 2. num. 9. Bonac. & alii. Sacramentum quoque poenitentiae non tantùm morituris, sed & sanis (nisi sint excommunicati, vel nisi causam interdicto dederint, & necdum satisfecerint, aut idoneam de satisfaciendo

cautionem praestiterint) administrari potest. c. alma mater, de sent. excom. in 6. unde & tunc moribundis Sacramentum Eucharistiæ per modum viatici dari potest, uti & in probabili periculo mortis, ex infirmitate, difficili partu, condemnatione, imminente prælio, aliâve simili causâ, c. quod in te, de poenitent. & remiss. c. permittimus, h. t. De cætero tempore interdicti negatur sanis Sacramentum Eucharistiæ. Gl. communiter recepta in cit. c. alma, v. admittantur. Item Sacramentum extremæ unctionis, cit. c. quod in te, quod tamen infirmo non valenti amplius recipere aliud Sacramentum dicto tempore dari posse, censent Castrop. tr. 29. d. 5. p. 4. §. 1. n. 20. Pirh. h. t. n. 234. Item Sacramentum Ordinis prohibetur dari personis interdictis aut in loco interdicto, quod tamen extra Clericis specialiter non interdictis conferri posse in casu magnæ necessitatis & penuriæ Sacerdotum, volunt Sylv. v. interdictum, §. n. 9. Pirh. h. t. n. 235. & alii. Ac denique tempore interdicti prohibetur benedictio nuptialis, quamvis matrimonium sine ea licitè contrahatur tempore interdicti & ab interdictis, Sylv. v. interdictum §. n. 9.

2. Secundus effectus interdicti est privatio divinorum officiorum. c. permittimus, h. t. & c. si sententia, eod. in 6. per quæ intelliguntur functiones & actiones spirituales, quæ primò ac per se annexæ sunt Ordini sacro, quæque ex institutione Christi & Ecclesiæ à solis Clericis exercentur, ut sunt in specie sacrificium missæ, solennes benedictiones templi, fontis baptismalis, aquæ benedictæ, cinerum, candelarum, orationes & lytanæ cum solenni processione, & quævis publica & solennis oratio, præsertim horarum canonicarum, quæ tamen privatim dici debent ab iis, qui aliàs ad illas tenentur, etsi sint interdicti, quibus tamen officii divinis non annuemerantur conciones, quæ etiam tempore interdicti haberi posse in Ecclesia censent Nav. c. 27. n. 176. Suar. d. 34. S. 3. à n. 1. eò quòd non ad precandum, sed ad populum instruendum & à vitis avocandum, & ad Deo & Ecclesiæ obediendum ordinantur. Hic tamen secundus effectus has parit limitationes, quòd tempore interdicti generalis in Ecclesiis & monasteriis quotidie celebrari possint missæ aliæque officia divina, sicut extra tempus interdicti, modò serventur conditiones quatuor. Primò: ut id fiat non pulsatis campanis pro Convocatione populi, nec pulsatis tintinnabulis ad Sanctus, & elevationem S. Hostiæ, possint tamen pulsari campanæ ad habendam concionem, ad salutationem angelicam, uti & ad deportationem viatici ad infirmum tintinnabula, ut Sylv. V. interdictum §. n. 7. Suar. l. c. S. 2. n. 19. Covar. in c. alma, p. 2. §. 4. n. 5. Reiffenst. h. t. num. 207. cum hæc non veniant nomine officiorum divinorum. Secundò: ut missæ aliæque officia divina fiant submissâ voce absque organo & solenni cantu. Tertiò: ut fiant januis clausis, ita ut, etsi fideles ad missam aliæque divina convenire, Ecclesiam ingredi, & divina audire valeant extra tamen existentes videre nequeant, quid ibidem agatur, Reiffenstuel. h. t. num. 209. Arg. Clem. 1. de sent. excom. Quartò: ut personaliter interdicti, & qui interdicto generali causam dederunt, excludantur, & ad audienda divina nullatenus admittantur. Quibus addendum, quòd juxta c. alma. in quatuor festivitibus. Natalis Domini, Paschatis, Pentecostes & Assumptionis B. V. Mariæ à primis Vesperis usque ad complerium festivitatis inclusivè interdictum suspendatur, ita ut Sacrificium missæ aliæque divina cum omni solemnitate celebrari